

A dramatic scene featuring a knight in ornate golden armor kneeling on a red cloth. His hands are clasped in prayer over an open book that glows with light. The background is dark with a bright, golden light source creating a halo effect around the knight's head. The overall mood is solemn and reverent.

LŪGŠĀNU KAREIVJI

“Es mīlu To Kungu, jo Viņš klausīja manas lūgšanas balsi. Viņš piegrieza man Savu ausi, tādēļ es Viņu piesaukšu visu savu mūžu.” (Psalms 116:1-2)

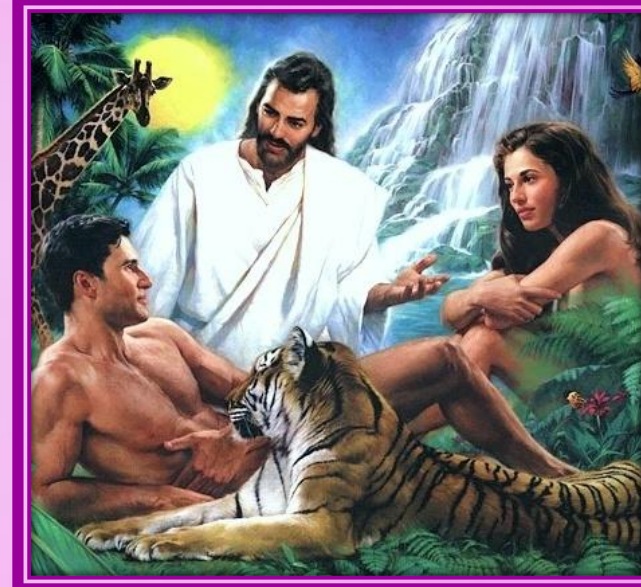

Visas būtnes, ieskaitot cilvēci, Dievs radīja ar spēju sazināties savstarpēji un arī ar Viņu.

Kā cilvēki, mēs zaudējam spēju tieši sazināties ar Dievu. Tas notika Ādama un Ievas grēka rezultātā.

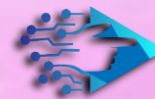
Tomēr Dievs mums ir atstājis dāvanu. „tālruni”, kas ļauj mums turpināt sazināties ar Viņu, caur lūgšanu.

Daniēls, Ēnohs un Mozus ir piemēri tam, kā varam izmantot šo īpašo dāvanu.

Daniēls:

- Lūgšanas bīstamos laikos.
- Lūgšana stāja.

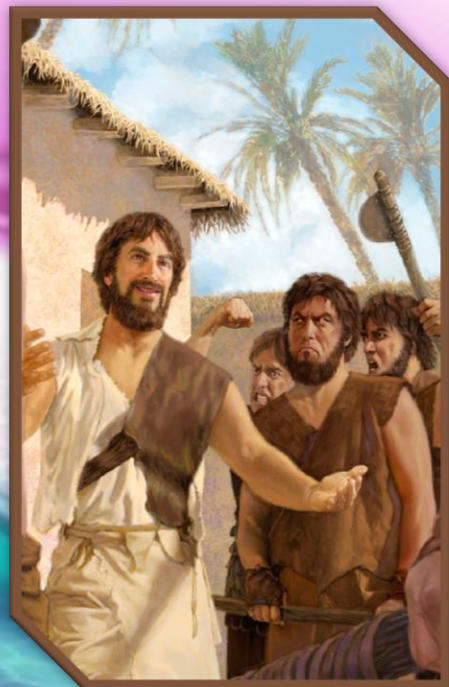
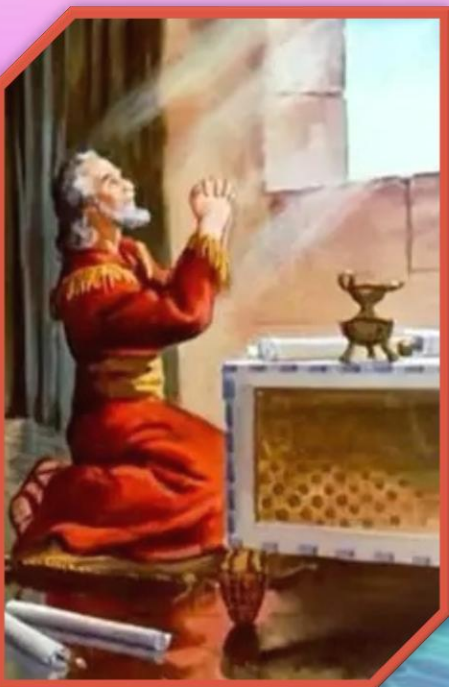
Ēnohs:

- Lūgšanu piepildīta dzīve.

Mozus:

- Sarunas ar Dievu.
- Aizlūgšanas.

DANIĒLS

LŪGŠANA BĪSTAMOS LAIKOS

„Es griezoz pie Dieva Tā Kunga,... Viņu lūgdams un nemitīgi piesaukdams, gavēdams, tērpies sēru drānās un sēdēdams pelnos.” (Dan. 9:3)

Pateicoties uzticībai Dievam, Daniels ieguva gudrību, spēju saprast visādas parādības un sapņus (Dan. 1:8, 17, 20). Kad viņa un viņa draugu dzīvība nonāca briesmās, viņš lūdza Dievu (Dan. 2:17-23).

Pēc ilgstošas lūgšanu dzīves, kādas īpašības bija ieguvis Daniels (Dan. 6:3-5)?

**L
A
B
S**
**P
Ā
R
V
A
L
D
Ī
T
Ā
J
S**

**P
I
L
N
Ī
G
S**

**R
Ū
P
Ī
G
S**

**A
T
K
L
Ā
T
S**

**U
Z
T
I
C
A
M
S**

**G
O
D
Ī
G
S**

**U
Z
T
I
C
Ī
G
S**

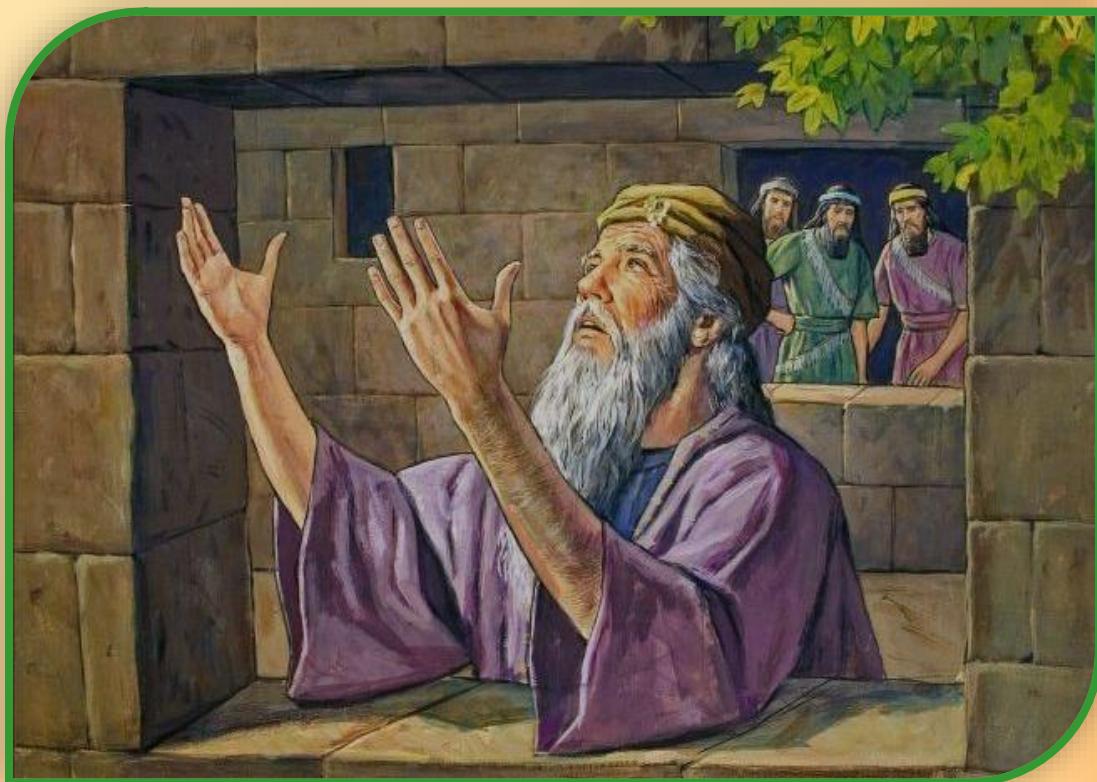
**N
E
A
T
R
I
E
B
Ī
G
S**

LŪGŠANAS BĪSTAMOS LAIKOS

„Es griezoz pie Dieva Tā Kunga,... Viņu lūgdams un nemitīgi piesaukdams, gavēdams, tērpies sēru drānās un sēdēdams pelnos.” (Dan. 9:3)

Debesis uzklausīja Daniēla lūgšanu (Dan. 9:20–23; 10:12). Tikai pārraujot šo saikni, viņa ienaidnieki varēja viņam nodarīt ļaunumu (Dan. 6:5–7).

Sastopoties ar grūtībām un nāves draudiem, Daniels turpināja lūgt kā bija ieradis (Dan. 6:10):

Viņš bija neatlaidīgs, lūdza trīs reizes dienā

Viņš lūdza pie atvērta loga, kas bija vērsts uz Jeruzalemi

Viņam bija noteikti ieradumi, lūdza uz ceļiem

Tā bija pateicības lūgšana

LŪGŠANAS STĀJA

“Kad Daniēls dzirdēja, ka ir izsludināts šāds rīkojums, viņš gāja savā namā, kur viņam bija augšistabā pret Jeruzālemi vērsti un atvērti logi un kur viņš nometās trīs reizes dienā ceļos, pielūdza un slavēja savu Dievu, kā viņš to visu laiku kārtīgi bija darījis.” (Daniēla 6:10)

Ar aizvērtām acīm, lūgšanā varam labāk koncentrēties, taču dažos gadījumos tas var būt neiespējami (ejot, braucot ar auto utt.)

Svarīgi, lai mūsu lūgšanas tiktu teiktas ar cieņu, kā pienākas vienīgi Dievam.

Lūdzot, mēs runājam ar Dievu tā, it kā runātu ar draugu. Tomēr Dievs nav tāds kā mēs. Viņš ir Visuma Ķēniņš.

Tāpēc Daniels bija pieradis nometies ceļos Viņa priekšā, lai lūgtos, atzīstot Viņu par savu Valdnieku.

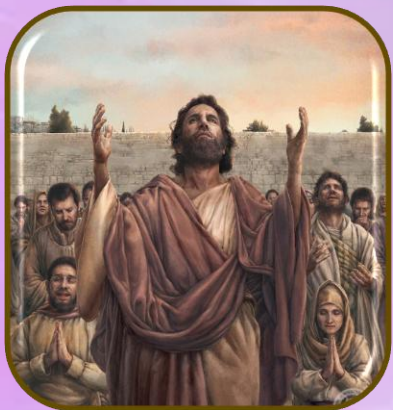
Mēs varam Dievu lūgt jebkuros apstākļos, jebkurā brīdī, ne vienmēr ir iespējams vai nepieciešams to darīt šādā veidā.

LŪGŠANAS STĀJA

“Kad Daniēls dzirdēja, ka ir izsludināts šāds rīkojums, viņš gāja savā namā, kur viņam bija augšistabā pret Jeruzālemi vērsti un atvērti logi un kur viņš nometās trīs reizes dienā ceļos, pielūdza un slavēja savu Dievu, kā viņš to visu laiku kārtīgi bija darījis.” (Daniēla 6:10)

Bībelē atrodam piemērus par cilvēkiem, kuri lūdza dažādos veidos atbilstoši saviem konkrētajiem apstākļiem.

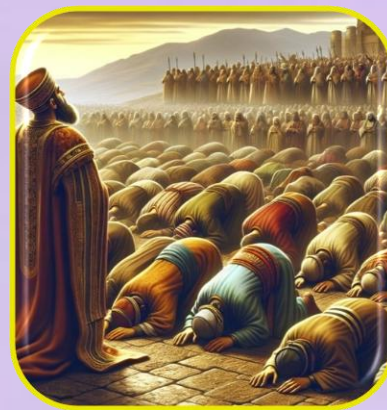
Josafats
lūdza, stāvot
tautas
priekšā (2.
Laiku 20:5)

Dāvids
sēdās Dieva
priekšā, lai
pateiktos (2.
Sam. 7:18)

Sālamans
lūdza, ceļos
pacēlis
rokas
(1. Kēn. 8:54)

Tauta
noliecās uz
zemes, lai
lūgtu
(Neh. 8:6)

Dāvids lūdza
Dievu, guļot
gultā
(1. Kēn. 1:47)

Nehemija
lūdza, stāvot
klusībā
ķēniņa
priekšā
(Neh. 2:1-4)

Neatkarīgi no mūsu nostājas, Bībele mudina mūs lūgt nepārtraukti (1. Tes. 5:17), neatlaidīgi (Kol. 4:2) un pastāvīgi (Rom. 12:12).

ÈNOHS
ÈNOHS

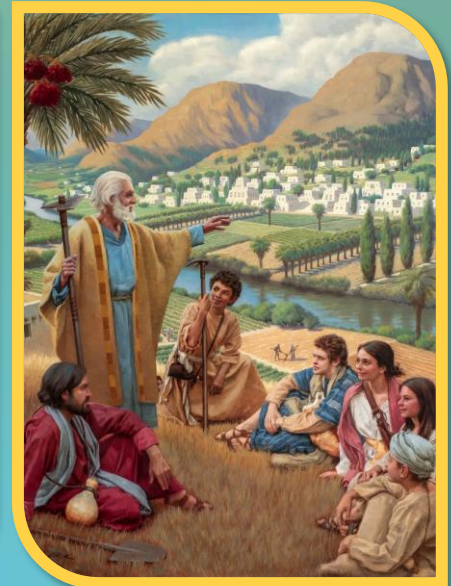
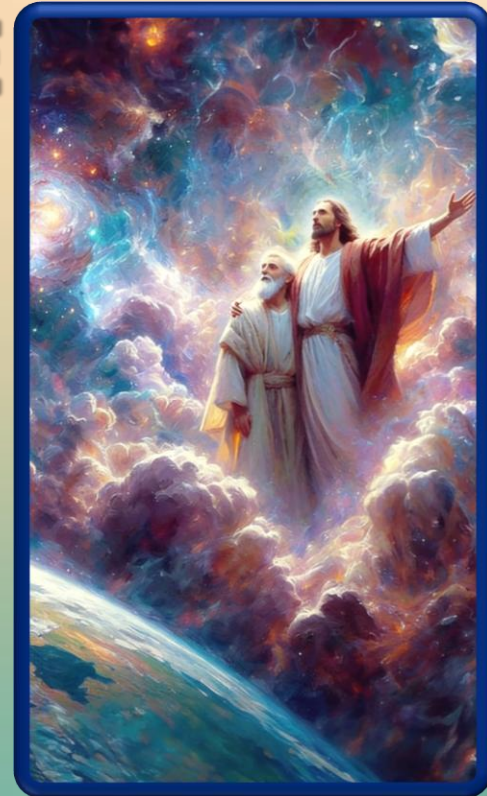
LŪGŠANU PIEPILDĪTA DZĪVE

“Un Ēnohs vadīja savas gaitas ar Dievu; tad viņa vairs nebija, jo Dievs ņēma viņu pie Sevis” (1. Mozus 5:24)

Ēnoham nācās dzīvot grūtā laikā, kad pirmsplūdu cilvēku ļaunums arvien pieauga. Kad piedzima viņa dēls, viņa izpratne par Dievu paplašinājās, un viņa saikne ar Viņu kļuva cieša (1. Moz. 5:21–24).

Lūgšana bija svarīgs faktors šajās attiecībās. Jo intensīvāki un steidzamāki bija viņa darbi, jo pastāvīgākas un dedzīgākas bija viņa lūgšanas. Reizēm viņš devās uz nomaļām vietām, lai varētu pabūt ciešākā savienībā ar Dievu. Tomēr viņš vienmēr atgriezās pie cilvēkiem, lai dalītos ar viņiem savās zināšanās par Dievu.

Dievs mūs dzird gan ikdienas steigas laikā, gan klusumā, gan atrodoties vienatnē. Nav nevienas vietas uz zemes, kur Viņš mūs neredzētu un nedzirdētu. Mēs varam izteikt savu lūgšanu vārdos (tas palīdz koncentrēties) vai arī klusumā (tas palīdz izteikt savas domas). Ļoti svarīgi, nekad nepārtraukt sazināties ar Dievu lūgšanā.

MOZUS

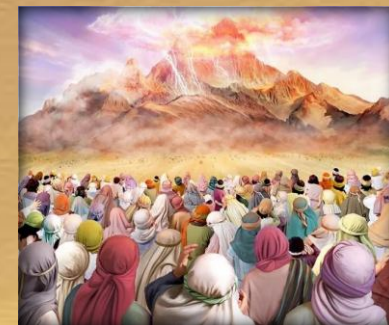
SARUNAS AR DIEVU

"Un tāds pravietis Israēlā vairs necēlās kā Mozus, ko Tas Kungs būtu atzinis vaigu vaigā" (5.Moz.34:10)

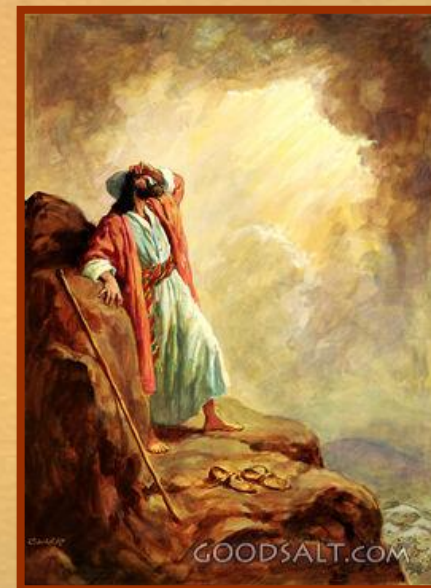
Dzirdot Dieva balsi no Sinaja, Izraēla tauta lūdza, lai Viņš vairs nerunātu ar viņiem tieši, jo viņi baidījās, ka Viņš viņus varētu nogalināt (2. Moz. 20:18-19).

Tā tas ar Mozu nenotika, kurš runāja ar Dievu vaigu vaigā, aci pret aci (5. Moz. 34:10). Četrdesmit gadu garumā (no degošā krūma līdz viņa nāvei) Mozus un Dievs personīgi regulāri sarunājās (2. Moz. 33:9-11).

Bībelē ir minēti vairāki četrdesmit dienu periodi, kuru laikā Dievs deva Mozum konkrētas norādes par svētnīcas celtniecību un paziņoja viņam dažādus likumus. Šo sarunu laikā Mozus arī aizstāvēja tautu.

Mums nav tādas privilēģijas runāt ar Dievu aci pret aci, bet lūgšana aizpilda šo trūkumu, ļaujot mums tieši sazināties ar Viņu.

AIZLŪGŠANAS

"Un Tas Kungs ļoti dusmojās arī uz Āronu un gribēja viņu izdeldēt, bet es tai laikā lūdzu arī par Āronu" (5.Moz.9:20)

Aizlūgšanas lūgšana ir tāda lūgšana, kurā mēs lūdzam par citiem cilvēkiem (Jēk. 5:16; Mt. 5:44; 1. Tim. 2:1-4).

Mozus vairākkārt un dažādu iemeslu dēļ aizstāvēja citus Dieva priekšā:

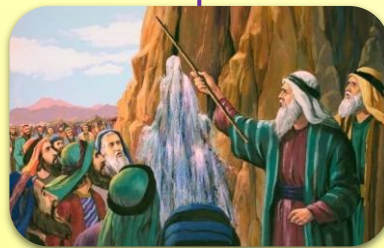
PAR ĢIMENES LOCEKĻIEM

* Par Ārona grēku (5.Moz.9:20)

* Par Mirjamas ļaunprātīgo runāšanu (4. Moz. 12:10–13)

* Kad bija nonākuši slāpēs (2.Moz. 15:24–25)

* Kad bija nonākuši izsalkumā (4. Moz. 11:11–13)

* Kad bija apgrēkojušies (2. Moz. 32:30–32)

Kas pamudināja Mozu aizlūgt par citiem?

Mūsu lūgšanu motivācijai ir jābūt tādai pašai: mīlot tos, par kuriem lūdzam.

"Mums vajadzētu lūgt ģimenes lokā, bet pāri visam mēs nedrīkstam aizmirst lūgšanu vienatnē, jo tā ir dvēseles dzīvība. Ja tādu lūgšanu atstāj novārtā, dvēselei nav iespējams uzplaukt. Ar ģimenes vai kopīgajām lūgšanām vien nepietiek. Lai dvēsele vienatnē tiek atvērta Dieva pārbaudošajam skatienam. Šāda lūgšana jādzird vienīgi Dievam, kas lūgšanas uzklausa. Nevienai ziņkārīgai ausij nav jāuztver personīgā lūgšanā atklātās nastas. Lūgšanā vienatnē dvēsele būs brīva no ārējas ietekmes, brīva no satraukuma. Mierīgi, tomēr dedzīgi tā tieksies pēc Dieva, un no Tā, kas redz slepenībā, kas labprāt uzklausa sirds saukšanu, uz lūdzēju izstaros jauka, pastāvīga ietekme."